

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Στιχηρὰ
ᾠχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, τοῦτον κατανύξει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστείας καὶ δεήσεσι, καὶ ἐγκρατεία, καὶ εὐποιία, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κατὰ τὸ πλῆθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν Πανοικτίρμον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀξίωσον, ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ, καὶ βλέπειν καὶ προσπτύσσεσθαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐγκρατείας, Ἑβδομάδι ὡς φιλόανθρωπος.

Ἔτερον Προσόμοιον Ποίημα Θεοδώρου

ᾠχος γ' Μέγιστον θαῦμα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μέγιστον θαῦμα! τὸ Ξύλον ὁράται, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη, προσκυνεῖ ὁ Κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει· Ὡ τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμονας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον Ξύλον, τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξάζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ',

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προκείμενον

ᾠχος πλ. δ'

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον ᾠχος πλ. δ'

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγώ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων, ἀλλ' ὡς ὁ Τελώνης στενάξας κραυγάζω σοι· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ῥῦσαι με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος. (Δίς)

Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ δὲ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα ᾠχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸ πάνσεπτον πιστοί, προσκυνήσωμεν Ξύλον, ἐν ᾧ ὁ Ποιητής, τῶν ἀπάντων ὑψώθη, πρόκειται ἀγιάζον, τοὺς προσιόντας ψυχῇ καὶ σώματι, ῥύπον ἀποκαθαῖρον, τῆς ἀμαρτίας τῶν νηστευόντων πιστῶς, καὶ ἀνυμνούντων πάντοτε Χριστόν, τὸν μόνον εὐεργέτην.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τῆς γῆς κατήλθε, καὶ Ἄγγελος φωτός, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόα· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ

τὴν παστάδα μόνη φυλάξασα, σύλληψιν συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεὸν καὶ Κύριον, ἵνα τῆς πλάνης σώσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα [TO AKOYTE](#)

Μεσοπονήσαντες, νῦν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς προσκύνησιν, Χριστέ μου φθάσαντες, τοῦ ζωηφόρου σου Σταυροῦ, προσπίπτοντες βοῶμέν σοι· Μέγας εἶ Φιλάνθρωπε, καὶ μεγάλα τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐφανέρωσας τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ὃν φόβῳ προσκυνοῦντες κραυγάζομεν· Δόξα τῇ ἄκρῃ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὄθεν ὡς αἰτίαν σε τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην Φαραῶ [TO AKOYTE](#)

Ἡ φωτοφόρος τοῦ Σταυροῦ προσκύνησις, πᾶσιν ἐπέφανεν, ἡλιακὴν αἴγλην, σωτηρίας πέμπουσα, καὶ πάντας καταυγάζουσα, τοὺς παθῶν ἀμαυρώσει, κεκρατημένους, συνδράμωμεν, τοῦτον καθαρῶς κατασπάσασθαι.

Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, καθαρωτάτῳ νοί, τῷ καθαρῷ μόνῳ, δεῦτε ἐκβοήσωμεν, φωνὴν εὐχαριστήριον· Σὺ τὸ Αἷμά σου Λόγε, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων δέδωκας, σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ ἀγιάζεις ἡμᾶς.

Συμποδισθεὶς ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, τραῦμα ἐξαίσιον, διαπαντὸς κείμαι, Σῶτερ ὁ τὴν ἔκπτωσιν, τῶν πρωτοπλάστων πάθει σου, τοῦ Σταυροῦ ἀνορθώσας, ἀνόρθωσον, καὶ ὁδήγησον, σοῦ πρὸς θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ, Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἴμοι τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Ἔτερον Ποῖημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος γ' Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι [TO AKOYTE](#)

Ἐβδομὰς ἀγία, καὶ φωσφόρος αὕτη, τὸν Σταυρόν τὸν τίμιον, προτιθεμένη Κόσμῳ, δεῦτε ἀσπασώμεθα, φόβῳ τε καὶ πόθῳ, τὰς ψυχὰς φωτιζόμενοι, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα Χριστόν, ἐν ἄσμασι δοξάζοντες.

Τὸν Σταυρόν σου πάντες, προσκυνοῦμεν Χριστέ, προπομπὴν ποιούμενοι, τῆς Ἀναστάσεώς σου, ὑμνοῦμεν τοὺς ἡλούς σου, τιμῶμεν καὶ τὴν λόγχην σου, τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὄμματα, ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, ἐν τούτοις ἀγνιζόμενοι.

Δόξα...

Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, οὐσίας ὑμνουμένη, Πάτερ Υἱὲ σὺν Πνεύματι, τῷ ὑπερπαναγίῳ, ἀναρχε αἰδίδε, ἄκτιστε Θεότης, ἡ τοῦ φωτὸς πηγὴ καὶ ζωὴ. Σὲ προσκυνοῦμεν πάντες βροτοί, τὴν τὸ πᾶν οὐσιώσασαν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, Χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρῦόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τεσσαράκοντα νηστειῶν σταδίου, μέσον διῦπεύοντες, δεῦτε τῇ διαθέσει, Χριστῷ συναπίωμεν, πρὸς τὸ θεῖον Πάθος, ἵνα συσταυρωθέντες αὐτῷ, κοινωνοὶ γενώμεθα, τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Ὁ Εἰρμὸς [TO AKOYTE](#)

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· πόντῳ γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Ὡδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον TO AKOYTE

Τὸν ἰοβόλοις πάθεσι, καὶ ψυχὴν, καὶ διάνοιαν, τετραυματισμένην κεκτημένον Κύριε, ἐλέησον οἴκτειρον, τῷ σῶ Σταυρῷ θωράκισον, καὶ ταῖς ἐκ πλευρᾶς σου κενωθείσαις ῥανίσι, προθύμως ἵνα μέλω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους πάλαι σε, Μωϋσῆς προετύπωσε, χεῖρας ἀνυψῶν, καὶ Ἀμαλήκ τροπούμενος, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὄν προσκυνοῦντες σήμερον, τρέπομεν δαιμόνων τὰ ἀλλόφυλα στίφη, καὶ πίστει μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ παθῶν κλονούμενον, ὑπ' ἐχθρῶν σκελιζόμενον, ὑπὸ συνηθείας πονηρᾶς ἐλκόμενον, οἴκτειρήσον Εὐσπλαγγνε, τῷ σῶ Σταυρῷ θωράκισον, ὅπως μελωδῶ ἐν ἀκλονήτῳ καρδίᾳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον

Ὁδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ὀλολύζουσα, καὶ τὴν ἐκ σῶν σπλάγγνων, συνοχήν μὴ φέρουσα, Σταυρῷ, ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεθθέντι γαστρός, Τέκνον, ἐκβοῶσα· τί τὸ ὄραμα τοῦτο, πῶς πάσχεις ὀ τῆ φύσει, ἀπαθής; πάντων, θέλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Εἰρμὸς ἄλλος

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων TO AKOYTE

Τῇ Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ θεόμενοι, φόβῳ καὶ πίστει ἀδελφοί, προσελθόντες προσκυνήσωμεν, αὐτῷ ἀναβοῶντες· Σὺ τὴν ζωὴν ἐξήνθησας, τοῖς βροτοῖς φωτοφόρε.

Τροπαιοφόρον ἐν πολέμοις, Οὐρανός σε καθυπέδειξε, ζωοποιεῖ ἡμῶν Σταυρέ, Βασιλέων ὄπλον ἄμαχον, ἐχθρῶν ὁ καθαιρέτης, Ἐκκλησιῶν τὸ κέρας, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Πατέρα ἅγιον δοξάζω, καὶ Υἱὸν ἅγιον σέβω, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὑμνῶ, Ὁμοούσιον. Τριάδα ἀπλήν, Θεὸν ἕκαστον τούτων, φῶτα καὶ φῶς, ὡς ἐξ Ἡλίου ἐνὸς προϊόντα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε, χαῖρε βάτε ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἢ στάμνος ἢ χρυσῆ, χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε Θεοτόκε ἐλπίς ἀρραγῆς, καὶ τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὴν Νηστείαν ἐκμεσάσαντες, εὐθαρσῆσωμεν τῷ πνεύματι, πρὸς τὸ ἐξῆς νεανικῶς, εὐδρομοῦντες σὺν Θεῷ ἀδελφοί, ὅπως καὶ τὸ Πάσχα περιχαρῶς ὀψώμεθα, τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν...

Ὁ Εἰρμὸς TO AKOYTE

«Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν Ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ, καὶ ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων ὕμνοις αὐτόν ὡς Κτίστην καὶ Ποιητὴν, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή TO AKOYTE

Ἐγγόνους πάλαι Ἰακώβ, εὐλογῶν προδιετύπου τρανώτατα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, δι' οὗ Οἰκτίρμον, ἡμᾶς εὐλόγησον, ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν παρεχόμενος, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτόν, καὶ τῶν πάντων Λυτρωτὴν σε δοξάζουσι.

Νηστείας ὕδατι πιστοί, καθαρθέντες καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, τὸ ζωοδώρητον, καὶ θεῖον Ξύλον, περιπτωξώμεθα, πρόκειται πᾶσιν ἐμφανῶς, βρύον θεῖαν ἄφεςιν, καὶ φῶς οὐράνιον, καὶ ζωὴν καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν.

Κριτὴν σε οἶδα φοβερὸν, ἐλευσόμενον ἐν δόξῃ Θεότητος, πάντων τὰ κρύφια, ἐλέγχειν τότε, μέλλοντα Κύριε· διό σοι κράζω Ἀγαθέ· Ἥμαρτον συγχώρησον, μὴ θριαμβεύσης μου, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ πλημμελήματα.

Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἄρνα πάλαι ἢ Ἀμνάς, θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν καθελκόμενον, καὶ σκοτιζόμενον, ἡλίου φέγγος, κλαίουσα ἔλεγεν· Ἦλιε, δόξης Ἰησοῦ, ἔδυσ θανατούμενος, ἀλλὰ ἀνάτειλον, τῆς ἐγέρσεως τὸ φῶς τοῖς ποθοῦσί σε.

Εἰρμὸς ἄλλος
Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὗ ἔστησαν, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, προσκυνήσωμεν ἅπαντες σήμερον, τὸν σεπτότατον Σταυρόν, ὡς Δαυὶδ ἀνακράζει, ὁ θεοφωνότατος· καὶ γὰρ ὁ ἅπαντα περιέχων δρακί, ἐν τούτῳ βέβηκεν.

Οἱ τὴν γῆν κατοικοῦντες προσέλθετε, τῇ νηστεία καθαροί, καὶ προκείμενον βλέποντες σήμερον, τὸν πανσέβαστον Σταυρόν, προσκυνήσατε φόβῳ, καὶ πίστει εὐφραίνεσθε, καὶ συναγάλλεσθε, τὸν ἁγιασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἀρυόμενοι.

Δόξα...

Τῇ οὐσίᾳ Μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριάς, ἐνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς· μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται, ἐν οὕτῳ τρισεύεται, αὕτη Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε; καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, ἀλλὰ φράζε μοι τό, Πῶς; Μὴ ἐρέυνα τὰ βάθη, τῆς Θεοτοκίας μου, τοῦτο πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ Θεῷ πᾶς ὁ λαός, ὅτι βλέποντες νῦν ἀσπαζόμεθα, τὸν πανάγιον Σταυρόν· γνῶτε οὖν καὶ ἠττάσθε, ἐν τούτῳ οἱ δαίμονες, ἔθνη τὰ βάρβαρα γνῶτε, καὶ ἠττάσθε, δι' οὗ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βᾶτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, Δανιὴλ δὲ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυὶδ».

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἦχος πλ. β'

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστέ, τὴν ταπεινώσιν ἐδειξας, σεαυτὸν κενώσας, καὶ μορφὴν δούλου λαβών, τοῦ Φαρισαίου τὴν μέγαν εὐχὴν μὴ προσιέμενος, τοῦ δὲ Τελώνου τὸν συντετριμμένον στεναγμόν, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐν τοῖς ὑψίστοις προσδεχόμενος· διὸ κἀγὼ βοῶ σοι· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, Ἰλάσθητι, Σωτήρ μου καὶ σῶσόν με. (Δίς)

Μαρτυρικὸν

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει, οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθεκτὴν

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος βαρὺς

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης, λαὸν ἡμαρτηκότα, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀγαθὸς ὑπάρχων· Σὲ γὰρ δοξάζει πᾶσα ἡ γῆ, καὶ δεόμεθα· Φεῖσαι ἡμῶν Ἄγιε.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Τὸ αὐτὸ

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ξα'

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.

Στίχ. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΙΔ' 24-32)

Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Ὅν τρόπον εἶρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὄν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ,

τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου, καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. Αὕτη ἡ βουλή, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλή, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει; Τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ἄχαζ ὁ βασιλεὺς, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. Μὴ εὐφρανθείητε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι· συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφως ἐξελεύσεται ἔγγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔγγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετώμενοι. Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ, πένητες δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται, ἀνελεῖ δὲ τὸ σπέρμα σου ἐν λιμῷ, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ. Ὁλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Προκείμενον ᾠδὴ δ' Ψαλμὸς ξβ'

Στίχ. Οὕτως εὐλόγησώ σε ἐν τῇ ζωῇ μου.
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.